

Gabijos Balsas

2016 metų
sausis - vasaris
Nr.:8

2016

Vietos bendruomenių metai

Tūrinys

4 Naujienos

6 Užgavėnės

7 Projekte „Olimpinė karta“

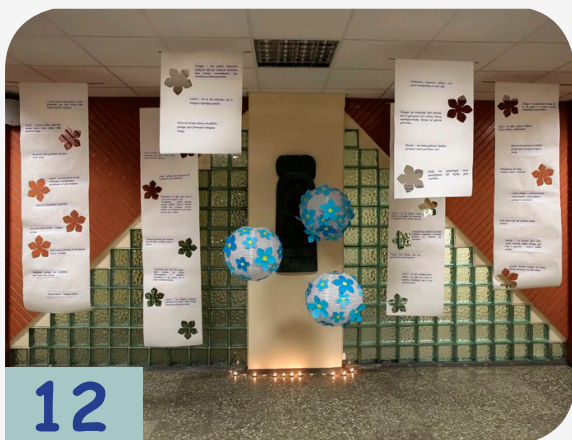
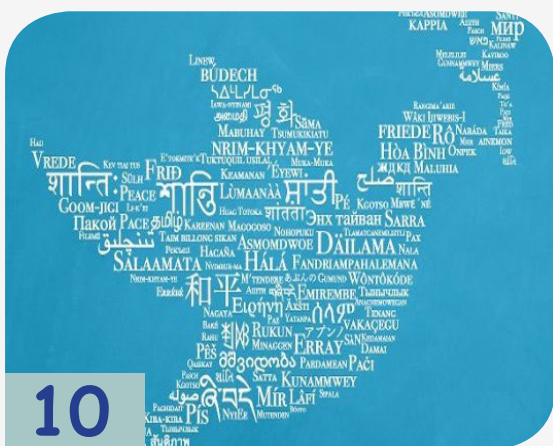
8 5 mitai, kuriais tiki
sovietinės kartos žmonės

10 Žodis ir šiuolaikiniame
pasulyje yra labai galingas

12 Sausio 13-oji mokykloje

13 Renginiai mieste

15 Pasidaryk pats

Mielas Skaitytojau!

Jau pavasarėjant, ilgėjant dienoms, išleidžiame paskutinį šios žiemos laikraščio numerį. Sausio – vasario mėnesiais nemažai datų, svarbių mūsų kultūrai ir istorinei atminčiai: Sausio 13-oji, Vasario 16-oji, Tarptautinė gimtosios kalbos diena. Priminsime renginius, vykusius šioms dienoms paminėti, kartu su Lietuvių kalbos instituto darbuotoja pasvarstysime, kokia mūsų gimtosios kalbos situacija šiame globalėjančiame pasaulyje.

Taip pat sausio mėnesį mūsų būrelis kartu su naujienu portalu *Delfi* organizavo Lietuvos mokyklų jaunųjų žurnalistų konkursą. Dalyvių gausa parodė, kad ši sritis aktuali jauniems žmonėms, jie nori ir turi, ką pasakyti visuomenei, daugeliui aktualios esminės Lietuvos problemos. Tikimės, kad kitais metais šiame konkurse aktyviai dalyvaus, savo mintimis dalinsis ir mūsų gimnazijos mokiniai.

Laikraščio komandoje, sulaukus dvyliktokų Šimtadienio, įvyko nemažas pokytis: ruošti egzaminams išleidome kone visus komandos narius dvyliktokus, ištikimai dirbusius laikraštyje nuo pat jo įkūrimo: Vytenę Pranytę, Jokūbą Lekevičių, Justiną Iljeitį. Tad, dėkodami jiems už puikų darbą, dairomės naujų aktyvių, besidominčių tuo, kas vyksta aplink mus, komandos narių :).

2016-ieji Seimo paskelbti Vietos bendruomenių metais. Juk valstybę sudaro daugybė mažesnių ląstelių, kurioms tik darniai tarpusavy sąveikaujant, stiprėjant įvairiais aspektais, bus stipri ir mūsų valstybė. Tad puoselėkime ir stiprinkime savo mažąsias bendruomenes – miesto, mikrorajono, mokyklos, šeimos.

Šviesos ir darnos Jūsų gyvenimams!

Naujienos

Vasario 16-ąją gimnazijos mokiniai dalyvavo šventinėje eisenoje Vilniaus mieste.

Mokyklos mišrusis choras išvyko koncertuoti į Vokietiją.

Vilniaus chemijos olimpiadoje III G klasės mokinys A. Kairys laimėjo II vietą. Mokinį ruošė mokytoja V. Žiedienė.

Matematikos miesto olimpiadoje net keturi mokiniai pasiekė aukštų įvertinimų: N. Puzas – I vieta, R. Sindaravičiūtė – II vieta. Mokinį ruošė mokytoja I. Zaveckaitė. Pagyrimais apdovanoti G. Mikalkevičiūtė, M. Jucevičius.

Konkurse „Olympis 2015 – Rudens sesija“ mokiniai apdovanoti I laipsnio diplomais: anglų k., lietuvių k., matematikos, biologijos – J. E. Vilkelytė, fizikos – G. Mikalkevičiūtė, biologijos – P. Savčenko. Kitą savaitę prasideda konkursas „Olympis 2016 – Pavasario sesija“. Pakvieskime mokinius dalyvauti. Daugiau informacijos apie konkursą skelbinų lentoje.

Džiaugiamės Filosofijos olimpiados laimėtoja G. Bernotaite, kuri už filosofinę esė laimėjo I vietą. Mokytojos A. Mikailionienė ir R. Macevičienė.

Džiugina ir sportininkų pasiekimai: Tarptautiniame tinklinio turnyre, skirtame Vilniaus rajono savivaldybės sporto mokyklos taurei laimėti, iškovota II vieta.

I. Kusaitė Mokinių tarybos vardu pakvietė prisijungti prie iniciatyvos „Atrask trispalvės skonį“. Iki 03-11 kurkite įvairiausius patiekalus, atspindinčius Lietuvos trispalvės spalvas, juos įamžinkite bei siųskite el. paštu: trispalve2015@gmail.com. Kviečiame aktyviai sudalyvauti.

Nuotraukos iš „Jaunųjų žurnalistų konkurso“

Tomo Podvaisko nuotr.

Nojus Želvio nuotr.

Nojus Želvio nuotr.

Užgavėnės

Užgavėnės – sena šventė, žinoma visose Europos šalyse. Jos paskirtis – išvyti žiemą, paskatinti greičiau ateiti pavasarį. Užgavėnės šiais metais vyko vasario 9 dieną. Šventės ištakos pagoniškos, tačiau dabar glaudžiai susietos su krikščionybe.

Užgavėnių išlikusios tradicijos:

- Per Užgavėnes negalima dirbti sunkių darbų, nes tikėta: jei sunkiai per Užgavėnes dirbsi, tai per visus metus nebus poilsio, nepabaigsi darbų.
- Vienas svarbiausių Užgavėnių simbolių yra Morė. Dabar per Užgavėnes jis sudeginamas, o anksčiau būdavo paskandinamas arba apkasamas sniegu. Šiaudinės, medinės Morės deginimas reiškia seno sunaikinimą ir

pasiruošimą atgimimui.

- Yra tradicinės Užgavėnių kaukės – žydai, ubagai, čigonės. Tradiciškai Užgavėnių persirengėliai simbolizuoja besibeldžiančias būtybes iš kito pasaulio.
- Labai svarbūs ritualiniai šokiai, šūksniai, ubagų vestuvės, gervių, ožių, avinų išdai-gos, čigonų, vengrų ir žydų sukeltas triukšmas, Lašininio ir Kanapinio kova.
- Viena iš pamirštų tradicijų – laistymasis vandeniu. Anksčiau ypač stengtasi aplieti besivažinėjančius, bičių spiečių arba tiesiog visą avilį. Taip elgdamiesi žmonės tikėjo, kad bičių šeimos bus sveikos, gausios ir avilys pilnas medaus.
- Per Užgavėnes nedera sėdėti namuose. Pavalgei ir eik į lauką, važinėk rogėmis. Buvo tikima: kuo dažniau iš jų išvirsi, tuo geriau.
- Per Užgavėnes būtina paskutinį kartą gausiai ir riebiai pavalgyti, o jau kitą dieną prasideda Gavėnia. Šiuo laikotarpiu skatinama pasninkauti, nevalgyti mėsos, gedėti iki Kristaus prisikėlimo šventės.
- Tradiciniai šventės valgiai: bulviniai blynai, šiupiniai iš įvairių grūdų, su kiaulės koja ar galva.

Projekte „Olimpinė karta“ – mūsų gimnazijos atstovai

Vasario 5–6 d. Druskininkuose vyko Lietuvos tautinio olimpinio komiteto organizuotas projektas „Olimpinė karta“. Projekte – mokymuose dalyvavo mūsų mokyklos dešimtokės Donata Rutkauskaitė ir Marta Graičiūnaitė bei mokytoja Roma Pinkevičienė. Į šį renginį iš įvairių Lietuvos miestų ir miestelių susirinko žmonės, kurie norėjo sužinoti daugiau apie savo pasirinktą sritį (buvo galima rinktis sporto žurnalistų arba sporto fotografų sekcijas) bei gerai praleisti laiką.

Pirmą projekto dieną įvairaus amžiaus mokiniai susirinko į pagrindinę salę, kurioje visi prisistatė bei išsiskirstė į darbo grupes. Pasirinkimai buvo nedideli – fotografija, žurnalistika, seminarai mokytojams. Aš pasirinkau žurnalistiką. Pirmą pamoką šioje darbo grupėje mes prisistatėme, vėliau *Delfi* portalo *Piliečio* skyrelio redaktorė Kamilė Baubinitė papasakojo, kaip reikia taisyklingai rašyti straipsnius, rodė skaidres bei filmukus iš portalo *Delfi.lt* medžiagos. Po kiekvienos pamokos buvo 10–30 min. pertraukos, kurių metu vaišinomės maistu ir gėrimais. Antrą pamoką susiskirstėme po du ir gavome kiekvienas po temą, kuri buvo aktuali daugeliui, ta tema turėjome suformuluoti klausimus, o po to pradėjome kalbėtis. Prieš pokalbį davė mums laiko susipažinti su pasirinktu žmogumi ir geriau jį pažinti. Taigi ši pamoka buvo smagesnė ir, mano nuomone, įdomesnė nei pirmoji. Trečią pamoką aptarėme, ką veiksime „Snow arenoje“. Vėl susiskirstėme po du ir gavome tris temas, apie ką reikės rašyti. Mano grupelė gavo tokias temas: 500 km vaikų maratonas, grafiti piešimas bei žiūrovo pakalbinimas. Apie 18 val. visos pamokos baigėsi ir visi skubėjo į viešbutį „Pušynas“, nes 19 val. prasidėjo mūsų laikas „Druskininkų vandens parke“.

Antrą dieną visi turėjo anksti keltis, nes laukė viešbučio pusryčiai ir 10 val. turėjome būti „Snow arenoje“. Ten galima buvo pamatyti grafiti piešėjus, gatvės šokių šokėjus, slidininkus, maratonininkus, orientavimosi varžybų dalyvius, dailiojo čiuožimo šakos atstovus bei įvairius iš visur suvažiavusius žmones, kurie tiesiog gerai leido laisvalaikį. Taigi antroji diena buvo laisvesnė ir judresnė nei pirma.

Manau, kitais metais tikrai norėčiau vykti vėl į tokį renginį, tik ilgesniam laikui.

5 mitai, kuriais tiki sovietinės kartos žmonės

Visą sausio mėnesį Vilniaus Gabijos gimnazijos žurnalistų būrelis kartu su Delfi naujienų portalu organizavo Jaunųjų žurnalistų konkursą. Jame Populiariausio teksto autore tapo Emilija Žičkutė iš Vilniaus Salomėjos Nėries gimnazijos. Kviečiame susipažinti su jos teksto ištraukomis.

Dažnas žmogus yra savo įpročių vergas. Visiškai suprantama, jog pusę gyvenimo pragyvenus vienaip, labai sunku staiga periorientuoti, ir žmonės kartais to nesugeba, net kai iškyla pavojus sveikatai. Taip dažniausiai būna alkoholikams, rūkaliams ir narkomanams, kada žmonės, net matydami savo vis labiau gyvulėjantį atvaizdą veidrodyje, nesugeba sustoti. Psichinė sveikata yra nė kiek ne mažiau, o gal net labiau svarbi už fizinę, tad ir žalingi psichologiniai įpročiai yra labai nenaudingi sveikatai.

Pastaruoju metu vis dažniau ir atviriau kalbama apie tai, koks pražūtingas sovietmetis buvo lietuvių tautai. Deja, žmonės, o ypač jauni, klysta manydami, kad „jau viskas, tai praeity“. Taip, fizine prasme – praeity, tačiau psichologine – ne. Iki šios dienos Lietuvos žemėje gyvena žmonės, suluošinti ano režimo ir vis dar kenčiantys baisiausio Lietuvos istorijos laikotarpio pasekmes. Žemiau yra surašyti penki mitai, kurie vis dar įstrigę sovietinės kartos žmonių mintyse ir, nors raunami laisvos, nepriklausomos Lietuvos bei Europos vertybių, tebėra gajūs.

1. Gerbti – reiškia bijoti

Okupantams okupuotųjų bailumas – pati geidžiamiausia savybė, bet šiaip skambanti labai nesolidžiai, tad reikėjo truputį pagudrauti ir suplakti du panašius, bet tuo pačiu metu įdomiai priešingus terminus – bailumą ir pagarbą. Jei bijai kokio žmogaus – darysi, kaip jis sako, antraip žinai, kad būsi sumuštas ar net nužudytas.

Jei gerbi žmogų – darysi, kaip jis sako, nes vertini jį, jo darbus ar mintis, manai, kad jis teisingas ar kaip nors tau artimas. Taigi, suplakus šias dvi sąvokas išėjo, kad agresyvus žmogus yra gerbtinas, nes juk jis geriausiai visų vertinamas, kadangi žmogeliai dreba dėl savo kailių. Sovietmečiu tikrai buvo, ko bijoti, tad tai natūralu.

Šiais laikais galima rasti tokių „Gerbti – reiškia bijoti“ atmainų:

- a) „Visada trenk pirmas, sūnau, taip įrodysi, kad nesi iš kelmo spirtas, ir visi tave gerbs!“
- b) „O anksčiau tai buvo pagarba...“ (nesvarbu, apie ką kalba, ar tėvus ir vaikus, ar mokytojus ir mokinius, ar pacientus ir gydytojus – visada turima omenyje baimė. Tu besąlygiškai paklusi tėvams ne todėl, kad juos myli, o todėl, kad jie tave primuš; klausysi mokytojo ne todėl, kad jį gerbi, o todėl, kad priešingu atveju būsi nubaustas ir t.t., kitaip tariant, visiška agresijos kultūra).

O iš tikrųjų gerbti – tai žinoti, jog už negerbimą kalbantis net nebus pakeltas balsas, bet vis tiek laikyti tą žmogų autoritetu.

2. Gėdijimas – geriausia dresavimo priemonė

Jeigu reiktų išrinkti patį baisiausią, labiausiai žalojantį psichologinio smurto tipą, tai būtų gėdijimas. Gėda – vienas iš tų jausmų, kurie „užąstrinti“ sukelia žmogui daugiausia problemų: žmogus bijo rengtis, kaip nori; bijo šukuotis, kaip nori; bijo dirbti darbą, kurio nori; bijo daryti sprendimus, kurių nori; bijo net galvoti, kaip nori, nes jam įkalta, jog žmonės tik ir spokso į jį, tik ir laukia, kol jis suklups.

Net jei asmuo protu suvokia, kad kiti žmonės ne tik, kad blogai, bet ir IŠVIS negalvoja apie jį, jam vis tiek sunku bent kiek rizikuoti: o ką kiti pasakys? Jei nesakys nieko, tai ką pagalvos? Kaip man reikės gyventi žinant, jog kiti apie mane galvoja kažką blogo? Toks žmogus save vertina tik pagal tai, kaip jį mato kiti, jis neturi jokio realaus požiūrio pats į save.

Labai gaila, bet kartais tokios mintys turi būti taisomos netgi pasitelkus vaistus, tokius kaip antidepressantai, nes žmogus tiesiog nepajėgia suvokti realybės.

O tiesa yra tokia, kad gėda – nenatūralus jausmas. Vaikai gimsta be jos, ir tik pikta-vališki suaugusieji gali išugdyti šį visiškai nereikalingą, į depresiją varantį bruožą. Sveikas žmogus negalvos, ką apie jį mano kiti, nes jis pats save objektyviai vertins. Ir, kaip jau minėta, kiti žmonės apie jus išvis negalvoja, nes yra užsiėmę savimi.

3. Abejingumo kultūra

Pirmiausia žmonės buvo įbauginti, o tada ne savo noru tapo abejingi. Kiek yra darytų socialinių eksperimentų – žmonės dar ir paspartindavo žingsnį, kad nereiktų kažkam suklupusiam padėti. Arba tik sustodavo ir žiūrėdavo kaip į spektaklį, kaip, pavyzdžiui, rašoma ir straipsnyje „Kraupios avarijos liudininkas: žmonės stovėjo, šnekėjo keisčiausius dalykus, bet niekas nepadėjo“. Ko norėti? Gėda plius gėdijimas lygu „Kaip aš čia dabar vienas kaip koks išsišokėlis pulsiu padėti“. Taip vienu metu pagalvoja dvidešimt nelaimės liudininkų ir lieka stovėti. Arba kokie chuliganai niokoja stotelę, o žmonės stovi ir... piktažiūri nieko nedarydami. Valdžios rinkimai eina ir praeina, o žmonės tik piktinasi sėdėdami namuose, bet... į juos neina, nes „ir taip viskas aišku“.

Abejingiems žmonėms būtų pravartu nors kartą į ką nors emociškai sureaguoti. Galbūt nieko nenuiktų? Dangus neužgriūtų? Ir... Gal net taptumėte pilietiškai?

Žodis ir šiuolaikiniame pasaulyje tebėra labai galingas

Vasario 21-ąją Jungtinės Tautos nuo 1999 metų yra paskelbusios Tarptautine gimtosios kalbos diena. Kuo ši diena aktuali lietuvių tautai šiomis dienomis, kokia mūsų kalbos padėtis – apie tai kalbėjomės su Lietuvių kalbos instituto darbuotoja Jolita Urbanavičiene.

1. Kokia yra Tarptautinės gimtosios kalbos dienos reikšmė?

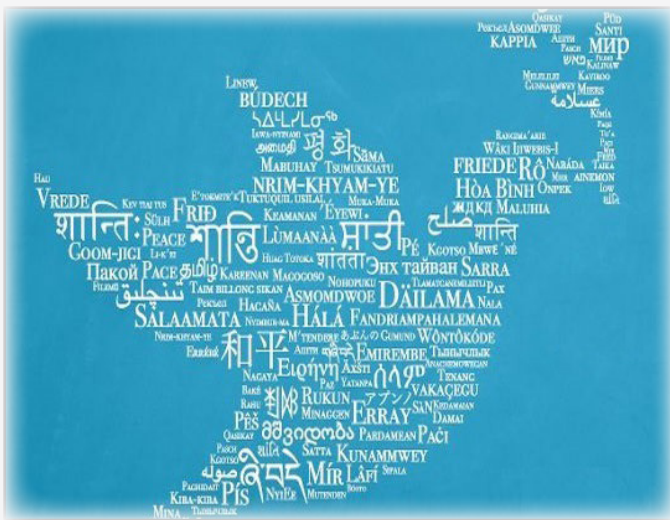
Tarptautinę gimtosios kalbos dieną 1999 m. paskelbė UNESCO (Jungtinių Tautų Švietimo, mokslo ir kultūros organizacijos) Generalinė konferencija, o nuo 2000 m. ji švenčiama visame pasaulyje – kasmet vasario 21-ąją. Šios šventės tikslas – skatinti žmones mylėti savo gimtąją kalbą, taip pat gerbti ir domėtis kitomis kalbomis. Minėdama šią šventę UNESCO siekia atkreipti dėmesį į kokybišką švietimo sistemą, kalbų ugdymo metodiką, kuri skatintų visuomenę, be gimtosios kalbos, mokytis ir vartoti dar bent dvi kalbas. Jungtinės Tautos ragina plėsti gimtosios kalbos mokymo galimybes ir kalbų mokytis visą gyvenimą.

Lietuvoje Gimtosios kalbos diena pirmiausia siejama su mūsų valstybinės kalbos puoselėjimu bei išsaugojimu. Istorškai susiklostė, kad lietuvių kalba Lietuvoje ne visada turėjo valstybinės kalbos statusą, ne visada galėjome leisti knygas lietuviškais rašmenimis. Todėl ši šventė mums – gera proga apmąstyti savo santykį su kalba, kuri yra neatsiejama mūsų tapatybės dalis, mūsų tautos mąstymo išraiška. Profesorius Aleksas Girdenis yra pasakęs: „Išnykusi kalba ar tarmė yra didesnė tragedija žmonijai negu kokio vabaliuko ar gyvūno išnykimas... Miršta tobuliausias, amžiais gludintas žmogaus dvasios kūrinys“. Kai mąstome apie lietuvių kalbą, mums vis dar norisi ją saugoti ir ginti. Nors kalbai tereikia... ja kalbėti – vartoti visose gyvenimo srityse, visuose visuomenės sluoksniuose. Būtent mūsų, kalbos vartotojų, gausa ir kūrybingumas įpūs jai gyvasties.

2. Ar tokia diena, Jūsų manymu, yra reikalinga šiais globalizacijos laikais?

Šiais laikais Tarptautinė gimtosios kalbos diena tampa dar reikšmingesnė: išgyvename dinamišką tautų, kultūrų ir kalbų maišymosi laikotarpį. Jau kurį laiką kalbame apie dvi Lietuvos: šią ir anapusinę, gyvenančią už geografinės Lietuvos ribų, tačiau bandančią išsaugoti savo – lietuvišką – tapatybę. Skelbdama Gimtosios kalbos dieną UNESCO kaip tik ir siūlo ieškoti naujų gimtosios kalbos mokymo galimybių, palengvinti mišrių šeimų

identiteto paieškas, mokytis tolerancijos kitoms kalboms, kitoms kultūroms (kaip tai aktu-
alu pabėgėlių krizės akivaizdoje!). Mes turime išmokti gyventi kalbų ir kultūrų įvairovės
apsuptyje, tačiau išlikti unikalūs ir ypatingi. Be gimtosios kalbos tai būtų neįmanoma.

3. Kaip minima Tarptautinė gimtosios kalbos diena?

Šiomet Valstybinės lietuvių kalbos komisijos iniciatyva laikotarpiu tarp Vasario 16-osios ir Kovo 11-osios siūloma rengti Lietuvių kalbos dienas. Natūraliai susiklostė, kad tarp dviejų svarbiausių mūsų valstybės švenčių Lietuvoje vyksta daug su lietuvių kalba susijusių renginių: vasario pabaigoje rašomas Nacionalinis diktantas, vyksta visų laukiama Vilniaus knygų mugė, Lietuvių kalbos institutas jau šeštus metus organizuoja Nacionalinį Vinco Kudirkos dailia rašymo konkursą „Rašom!“, kuriame visi Lie-

tuvos gyventojai kviečiami išbandyti gebėjimą dailiai rašyti ranka. Tarptautinei gimtosios kalbos dienai skirti renginiai taip pat organizuojami šalies mokyklose, bibliotekose, kitose kultūros įstaigose: rengiamos lietuvių kalbos viktorinos, olimpiados, rašinių konkursai, raštingiausių žmonių rinkimai. Šie renginiai prisideda prie lietuvių kalbos sklaidos Lietuvoje ir užsienyje, telkia bendruomenes, stiprina lietuvių kalbos mokymosi motyvaciją, didina lietuvių kalbos prestižą.

4. Kaip vertinate dabartinę lietuvių kalbos padėtį?

Lietuvių kalbos būklė yra tiesioginis mūsų vartotojiškos visuomenės atspindys. Materialinių vertybių sureikšminimas pamatinius mūsų tautos, kultūros dalykus tarsi nustumia į antrą planą. Net ir viešumoje, per žiniasklaidos priemones leidžiame sau kalbėti puskalbe, kaišiojame anglišių žodžių, perimamame nelietuviškas intonacijas, nekreipiame dėmesio nei į tarimą, nei į kirčiavimą. Esu tikra, tai laikina. Jau dabar mūsų visuomenėje stiprėja patriotinės ir pilietinės nuotaikos, lietuviškumo nesigėdijama, tik ieškoma modernios jo raiškos. Galime pasidžiaugti, kad per pastaruosius 25-erius metus lietuvių kalbos pozicijos tapo kaip niekad stiprios – ji vartojama visose mūsų gyvenimo srityse. Kalbą kuria ne kalbininkai, o visi tos kalbos vartotojai. Mums, mokslininkams, nėra „gerų“ ar „prastų“ kalbų, jos visos yra tobulos, idealiai atitinkančios savo tautos poreikius. Ir kiekviena kalba kinta pagal jai vienai težinomus dėsnius, kuriuos nuspėti, tirti yra labai įdomu. Daug lietuvių kalbos paslapčių jau atskleista, bet dar daugiau laukia. Tikimės, kad jaunoji karta išaugins tyrėjų, kuriems bus įdomu tas paslaptis įminti. O kitiems palinkėsiu atsakingai ir kūrybingai elgtis su savo gimtąja kalba, nes žodis ir šiuolaikiniame pasaulyje tebėra labai galingas.

Dr. Jolita Urbanavičienė
Lietuvių kalbos instituto Bendrinės kalbos tyrimų centro
Eksperimentinės fonetikos grupės
vyresnioji mokslo darbuotoja

Sausio 13-oji mūsų mokykloje

Sausio 13-oji – turbūt viena iš svarbiausių minėtinų dienų kiekvienam lietuviui. Tą dieną, 1991 metais, net 14 lietuvių paaukojo savo gyvybes vardan laisvos Lietuvos. Mūsų mokykla savaip šią dieną mini kiekvienais metais. Šiais metais, kaip ir praeitais, dalyvavome akcijoje „Atmintis gyva, nes liudija“.

Nuo pat ryto visi gimnazijos bendruomenės nariai segėjo mėlynus neužmirštuo-
lės žiedus, simbolizuojančius istorinę atmintį. Aštuntą valandą ryte prie kiekvieno lango degėme žvakutes ir pagerbėme mirusius, sužeistuosius, visus budėjusius ir saugojusius simboliškai ir strategiškai svarbius Lietuvos objektus tą žiaurią sausio 13-osios dieną. Taip pat, siekiant aktyvinti vaikų domėjimąsi šia diena, dešimtų klasių moksleiviai gavo užduotį paruošti pamokos ilgio projektus apie Sausio 13-ąją ir pristatyti juos mažesnie-

siams, pradinukams. Tokia mūsų mokyklos akcija skatina labiau domėtis šios dienos reikšme ir vyresnius (juk darydami projektus jie ieško informacijos ir ta tema perskaito tikrai daug), ir mažesniems visuomet įdomiau klausytis, kai dėsto pamoką neįprastai „mokytojas“. O vyresniam mokinui bent trumpam pabūti mokytojo vietoje labai įdomu! Taigi, Sausio 13-oji šiais metais mūsų mokykloje buvo įprasminama kaip naujų patirčių ir naujų žinių diena.

Goda Vileikytė, II a

Kas, kur ir kaip šį mėnesį mieste...

KOSMOSAS+

2016-03-06 12:00

Lietuvos nacionalinis dramos teatras, Gedimino pr. 4
www.teatras.lt
Kaina: 6 Eur

„Kosmosas+“ – apie visatos keliautojus. Spektaklis vaikams nuo 9 metų ir vyresniems, taip pat suaugusiems pasakos apie daugelį visatos aspektų, meną ir mokslą sujungiant į vaizdiniu ir muzikiniu požiūriu įspūdingą reginį.

KAZIUKO MUGĖ

2016-03-04 – 2016-03-06
Senamiestis

Kiekvienais metais kovo pirmomis dienomis Vilniaus senamiesčio gatves užlieja Kaziuko savaitgalis. Į Kaziuko mugę suguža ne tik atokiausių Lietuvos kampelių, bet ir kaimyninių šalių amatininkai. Čia visada gausu ne tik liaudies meistrų pagamintų daiktų, bet ir renginių.

JAUNŲ GRUPIŲ KONKURAS „GARAŽAS“

Konkursas vyks muzikos klube TAMSTA.
I PUSFINALIS vasario 24 dieną
II PUSFINALIS kovo 2 dieną
III PUSFINALIS kovo 9 dieną
IV PUSFINALIS kovo 16 dieną
FINALAS kovo 23 dieną

Muzikos klubas „Tamsta“, Subačiaus g.
11A
www.tamstaclub.lt
Kaina – 3 Eur
Bilietus galima įsigyti renginio metu

Jei kuriate, grojate, dainuojate ir daug
svajojate – pats metas atsiųsti savo kūrybą
į jaunų grupių konkursą GARAŽAS'16,
užlipti ant scenos ir laimėti!

PROTŲ MŪŠIS „OKUPUOTOS LIETUVOS ISTORIJĄ PAŽINK KITAIP“

Tuskulėnų rimties parko memorialinio
komplekso konferencijų salė, Žirmūnų g.
1F
www.genocid.lt

Lietuvos gyventojų genocido ir rezisten-
cijos tyrimo centras kviečia 10–12 klasių
mokinius burtis į komandas ir dalyvauti
Tuskulėnų rimties parko memorialinio
komplekso konferencijų salėje vyksian-
čiame protų mūšyje „Okupuotos Lietuvos
istoriją pažink kitaip“.

Protų mūšio trukmė – 1 val. Protų mūšio
turai vyks šiomis dienomis: vasario 25 d.,
kovo 10, 17 ir 31 d., balandžio 7, 14 ir 21
d., gegužės 12 ir 19 d.

Pasidaryk pats

Kodėl gi nepadarius plunksnos iš paprastų siūlų?

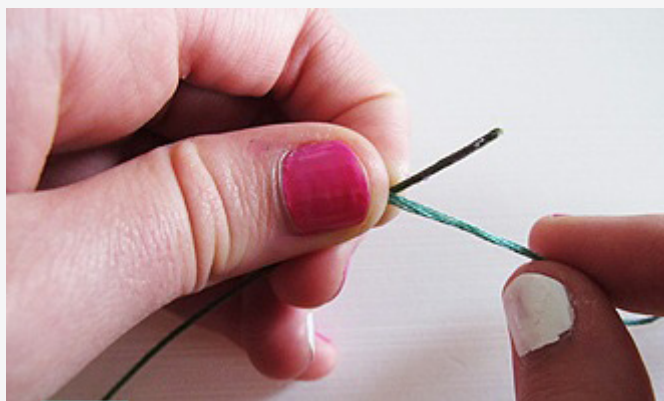
Tau reikės:

- vielos,
- pieštukinių klijų,
- siūlų (geriausias variantas – verpalai),
- *papjė mašė* skysčio.

1 žingsnis: pasiruošk efektyviam darbui. Replėmis nugnybk tiek gabaliukų vielos, kiek tau reikės plunksnų. Iš anksto paruošk siūlus: padaryk daug nuokarpų (apie 7-10 cm kiekvienas siūlo gabaliukas – jų reikės daug).

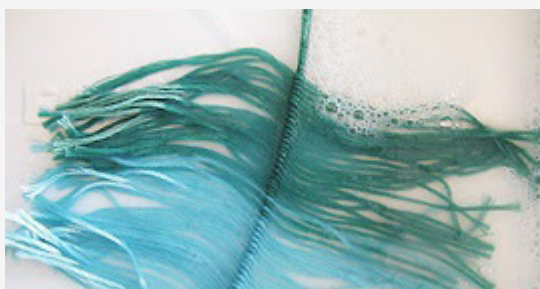
2 žingsnis: padaryk karkasą plunksnai. Paėmęs vielą, ant galiuko (galima ir ant visos vielos) užtep klijų ir, paėmęs ritinį verpalų, pradėk sukti verpalus aplink tą vielą. Stenkis tolygiai vynioti, kad būtų graži tekstūra. Baigęs sukti, siūlo galą užtep klijais ir priklijuok prie užsuktų siūlų. Jie turėtų gerai prisiklijuoti vienas prie kito, todėl lengvai atplėšti nepavyks.

3 žingsnis: pradėk rišti. Nors tai pats lengviausias žingsnis, jis bus pats ilgiausias. Paėmęs paruoštą siūlo nuokarpą, apgaubk juo savo karkasą ir padaryk mazgą. Abu galus atlenk į skirtingas puses. Tą patį kartok tiek, kokio ilgio bus plunksna. Nepamiršk palikti 2–3 cm nuo priekio, bet rišk iki pat galo.

4 žingsnis: pamerk į *papjė mašė* skystį. Skystį daryk iš PVA (baltų) klijų ir vandens. Kuo daugiau klijų, tuo kietesnės bus plunksnos, bet geriau sulips. Tačiau kuo daugiau bus vandens, tuo mažiau blizgesio. Įmerkti pakanka ir kelioms sekundėms (svarbu, kad visa plunksna pilnai sudrėktų). Padėk drėgną plunksną ant glotnaus paviršiaus. Sulenk pačią plunksną į kreivę (arba palik tiesią) ir nukreipk siūlus į viršų. Lauk, kol ji taps sausa.

5 žingsnis: daryk dekoracijas! Auskurai, netikri sparnai ar net drabužių aksesuarai...

**Parengė Inesa Moliušytė,
IV B**

Vilniaus Gabijos gimnazijos laikraštis „Gabijos balsas“

Redaktoriai: Jūratė Kalverš, Daiva Andriukaitienė, Laima Judita Bazienė | **Maketo autorius** Arnas Mitkevičius | **Korespondentai:** Greta Bindokaitė, Inesa Moliušytė, Ieva Dūdaitė, Evelina Strungytė, Aistė Stankevičiūtė, Goda Vileikytė, Ema Motiejūnaitė, Marta Graičiūnaitė | **Fotografai:** Inesa Moliušytė, Smiltė Jasiūnaitė, mokytoja Jolita Barauskienė, Emilija Turbaitė, Kotryna Pridotkaitė

Laikraščio el. paštas: gabijos.laikrastis@gmail.com